

Shakespearovské slavnosti v Ostravě 21.7. - 11.8.2010

Festival Shakespearovské slavnosti navazuje na tradici Letních shakespearovských slavností, které jsou uváděny na Pražském hradě již desátým rokem. Za tuto dobu si tato kulturní akce vybudovala rozsáhlou prestiž, ke které úspěšná ostravská část významně přispívá. Ostrava se do tohoto festivalu zapojila i tím, že jako jediné město v České republice může uvádět i inscenace v polském jazyce a nesetká se s nezájmem diváků, ba naopak. Loňské uvedení Richarda III. bylo velkým úspěchem.

Shakespearovské slavnosti v Ostravě mají své místo mezi významnými kulturními událostmi kraje od roku 2008. Festival absolvoval již dva ročníky s celkovou návštěvností přes 20 tisíc diváků. Diváci v Ostravě měli možnost a potěšení vidět Bouři s Janem Třískou a Martinem Hubou, Jak se vám líbí s Mariánem Labudou a Zuzanou Norisovou, Komedii omylu s Jiřím Sedláčkem a Markem Holým, Richarda III. v polské produkci s panem Jerzym Stuhrem, Veselé paničky windsorské s Bolkem Polívkou a Simonou Stašovou a Sen noci svatojánské s Oldřichem Víznerem a Sabinou Laurinovou.

Cílem je vybudovat z ostravského festivalu unikátní akci, která by uvítala nejen umělce z České republiky a Slovenska, ale pravidelně by divákům zprostředkovala nevšední zážitek v podobě uvedení inscenací ve zpracování souborů Polska a Velké Británie - kolébky shakespearovského dramatu.

Tento cíl také v sobě nese propagaci Ostravy jako kosmopolitního místa, kde je kultura respektována a je neoddělitelnou součástí života Ostravanů.

Více o programu slavností na str. 8

Hradní slavnosti k 6. výročí otevření hradu V letošním roce na téma „Husité na hradě“

Slezskoostravský hrad byl pro veřejnost zpřístupněn v květnu 2004 a každý rok je tento významný den jedné z nejstarších památek města Ostravy připomínán formou bohatého hradního jarmarku s ukázkami různých bitev.

V letošním roce Slezskoostravský hrad oslavil již 6. výročí znovuootevření. Hradní slavnosti proběhly v květnu a návštěvníky čekala zajímavá vystoupení, přehlídka a pestrý doprovodný program.

1. výročí otevření bylo ve znamení příchodu švédských vojsk, při 2. výročí bojovali Husité s Křižáky, při 3. výročí obležela hrad armáda Tří císařů, při 4. výročí jsme se „letem, světem procházeli historií hradu“, v loňském roce se návštěvníci mohli seznámit s tématem lotrů, lapků a loupežníků a letošní rok byl ve znamení Husitů na hradě. Program proběhl na několika scénách a i když počasí moc nepřálo, ti co přišli určitě nelitovali.

Ilustrační foto - minulé ročníky

Radost ve všem a do všeho

Jarní měsíce nás naplňují nadějí, že nový začátek v přírodě přináší i nový vítr do našich životů. Mé ženě ještě ani neoschla prvomájová pusa, kterou ode mě dostala, a už abychom přemýšleli, kam se vydáme na dovolenou. Však mám pocit, že je to téma, které

slyším každodenně a odevšad. Téma doprovázeno starostmi, kde na dobrou dovolenou vzít peníze, kam zajet, abychom v pohodě dojeli tam i zpět - to v návaznosti na krachy cestovek a sopečné mraky toulající se Evropou, zda vybírat z first minut nebo last minut, nebo si dovolenou prostě zaplatit a nečekat na slevy. Nebo ji organizovat sami?

Podobně jako před rokem se chci přimluvit, abyste se na nějakou tu dovolenou někam určitě vydali. Plánujte nebo si jen tak vyrazte ven, ale udělejte něco pro sebe. Něco, co vám přinese radost a užitek. A protože ten doktor ve mně stále převládá, musím dodat: v létě pozor na přímé slunce - je vždycky dobré mít u sebe ochranný krém, slušivý slamák na hlavu a lahev s vodou. I když plavání velmi doporučuji, vyvarujte se koupelí v neznámých vodních tocích, přehradách či rybníku. Zato lázně a lázněčky, ty jsou opravdu na místě, alespoň na takzvaný prodloužený víkend. Nebo si vyměňte letní několikadenní návštěvu s přáteli nebo příbuznými, třeba i takovými, s nimiž jste se několik roků neviděli. Zavzpomínáte na staré časy, obnovíte přátelství, vzájemně se pohostíte a třeba si i zajdete zatancovat. Nepřepínejte své fyzické síly, ale zcela jistě své tělo aspoň trochu dostaňte do formy. Chůze je ten nejzdravější a nejproziřadnější pohyb, navíc si můžete naordinovat takové dávky, které jsou vám příjemné, ale které trochu procvičí aerobní systém a posílí srdíčko. Dejte si přiměřený cíl a do toho. Pozvěte známé, vyjděte si s vnoučaty, přemluďte sousedku...

Už od května na nás příroda křičí, abychom se přišli nadýchat rozkvetlých stromů, abychom si všimli, jak všechno na jaře hezky kvete. V přírodě je to období začátku nového života, i lidé mají jakoby najednou chuť se trochu víc usmívat. Je období namlouvání, už ve čtyři hodiny ráno to dává ptactvo velmi hlasitě znát. Také pro nás by se květen mohl stát dobou, kdy začneme jakoby znovu - možná trochu zdravěji, prostě jinak. Tak, abychom si ten náš život trochu vychutnali, aby nebyl jen ustavičným honěním za nákupy, za slevou, za výkonem, za úspěchem. A nemusíme čekat ani na 1. květen, ani na některé příští pondělí. I dnešek je pro každého z nás začátek našeho dalšího života.

Tak si přemýšlím, čím je první květen na počátku třetího tisíciletí? Je to den komunistických shromáždění, neonacistických pochodů, anarchistických demonstrací. Také je svátek práce, čas majálesů či vesnických veselí spojených se stavěním májky. Nahlédneme-li do minulosti, pak například v roce 1901 byl v Ostravě zahájen provoz elektrické tramvaje a ukončen provoz tramvaje parní.

V roce 1953 zahájila 1. května vysílání Československá televize, 2004 - Česko vstoupilo do EU. V New Yorku byl v roce 1931 otevřen mrakodrap Empire State Building a v roce 1960 Nigérie vyhlásila nezávislost. Narodil se český režisér Karel Kachyňa (1924), o rok dříve pak americký spisovatel Joseph Heller. Zemřel český hudební skladatel Antonín Dvořák (1904), stejně jako v roce 1994 Ayrton Senna, brazilský pilot Formule 1. A zatímco v Česku slavíme svátek práce, Finové mají svůj Vappu - svátek studentů.

A když už obracíme kalendář 1. červen - Den Děti. Před několika lety mi řekla jedna paní učitelka z odborného učiliště, že se dětem nejenže nechce učit, ale ani pracovat. Dokonce, i když za to dostanou nějaké peníze. Že nemají chuť, ani motivaci. Co je to ale motivace? Každá doba má své pohnutky. To, co pohánělo k činnosti naše rodiče, bylo jiné, než to, co nutí pracovat nás. Něco jiného také v této souvislosti pociťuje mládež.

Bohužel současná doba a společnost je jako motivační element snad tím nejhorším modelem. Co se vlastně naše děti a mládež od svého okolí dozvídají? Že nejdůležitější je mít plnou lednici? Že ti lépe oblečení zasluhují naši pozornost? Že mít poslední model mobilu či auta je to nejsprávnější? Že ten, kdo vydělává hodně peněz, ten je hrdina, a že je šťastný? Že sledováním televize najdou budoucnost? Že to, co je zdarma, je výhodné? Že láska a úcta nejsou důležité? Že rodina už nic neznamená? Nemám na mysli to, co dětem říkáme, ale, co se učí z našeho jednání a z našich skutků. Jak vidí, že se v praxi chováme. Zda jsou v souladu naše slova a skutky a zda skutky a slova jsou morálně správné. Nemylně se, až na skutečně sociopatické výjimky všichni moc dobře víme, co je správné a co ne!

Říká se, že výchova je jen hodně lásky a dobrý příklad. Buďme dětem a vnukům takovým vzorem, jaké chceme, aby byly. A přejme si, abychom uměli být tím vzorem nejlepším. A také je nechejme tvořit, budovat a mít vlastní názor. Mít nějaký názor, byť nezralý, je lepší, než nemít žádný.

Někdy se k těm našim milovaným chováme ne příliš dobře. Proč to děláme? Že by za tím byla jistota, že nám to naši blízcí odpustí? Že si je nepotřebujeme předcházet? Věřím, že jen, co to čtete, cítíte, jak je to nesprávné a nepřírozené. Nechci tím říci, že to má být naopak. Nejsprávnější by bylo, chovat se ke všem stejně slušně.

Kdysi jsem četl příběh: v jednom malém jihoamerickém městě se otec Julio velmi rozčílil na svého syna Roberta. Ráno otec zjistil, že chlapec utekl z domova. Julia trápilo špatné svědomí a uvědomil si, že jeho syn je pro něho důležitější než cokoli jiného. Zašel proto do nákupního centra ve středu města a nechal tam vyvěsit obrovský nápis se slovy: „Roberte, vrať se domů, mám tě rád. Čekej tady na mne zítra ráno.“ Následujícího rána dorazil Julio do obchodu. U nápisu stálo sedm Robertů, kteří utekli z domova, a doufalo, že je to právě jejich táta, který je s otevřenou náručí čeká a vezme zpět domů...

Mějme se rádi, myslíme na druhé, ale i na sebe...
Hezké léto, hodně sluníčka vám přeje

MUDr. Hugo Příbyl, Ph.D.

Zpravodaj SeniorTip vychází za podpory těchto institucí:

OSTRAVA!!!

Staré Hamry aktuálně - aneb otevírání naučné stezky Samčanka - Němčanka - Javořinka

V sobotu 8. května 2010 proběhlo slavnostní otevření nové naučné stezky na Starých Hamrech. Původní termín jejího otevření byl 24. 10. 2009, ale říjnová kalamita znemožnila tuto akci uskutečnit.

Druhá květnová sobota to ale bohatě vynahradila, po týdnu všelijakého počasí se sobotní ráno probudilo do neskutečně slunečné podoby. V 9 hodin se na parkovišti na Samčance sešla slušná řádka turistů, akci odstartovala úvodním slovem paní starostka Eva Tořová.

A pak už jsme mohli vyrazit. Hned první zastávka byla občerstvovací, podávaly se výborné borůvkové koláče a štamprlička na zdar akce. Celá stezka je provázena informačními panely, místy jsou krásné dřevěné směrovky, zabloudit se opravdu nedá. Trasa vede přes nádhernou osadu Němčanka a když jsme vystoupali nad ní, dostali jsme se na hřeben Kozích hřbetů, odkud jsou nádherné výhledy na starohamerské osady a nekonečné záplavy lesů Zadních hor.

Zhruba šestkilometrová cesta uběhla všem rychle, protože se opravdu bylo na co dívat. Odměnou účastníkům bylo posezení s občerstvením U Remešů na Javořince, kde je poslední informační panel.

Zpět se většinou všichni vydali po modré značce po obrázkové cestě, která byla znovuobnovena v roce 2007 a u příležitosti otevření nové stezky byla tato krásná stezka doplněna třemi novými obrázky.

Ještě je tu jedna zajímavost. Na místě, kde byl obrázek s portrétem Petra Bezruče, se objevil původní obrázek slezského barda, který byl po letech objeven a darován paní Zdence Tomáškové, sekretářce Petra Bezruče.

Obrázková cesta schází k silnici před Samčankou a kousek na parkovišti je třeba dojít právě po této komunikaci.

Nezbývá než dodat, že stezka byla realizována ve spolupráci s Lesy ČR.

Samozřejmě všechny zveme na krásný výlet do blízkých Beskyd, určitě nebudete zklamáni. (zem)

Pozvánka do zoo

Hlídáte o prázdninách vnoučata? Nevíte jak je zabavit či jak jim připravit originální zážitek? Návod je jednoduchý, vyjděte si s nimi do ostravské zoologické zahrady. Díky oblibě u návštěvníků mají některé akce v zoo dnes již několikaletou tradici, především soutěže a **komentované krmení zvířat**, které probíhá od 1. května každý den v tuto dobu:

- 9:30 hod panda
- 10:30 hod medvědi
- 11:30 hod lemuři Sclaterovi pod výběhem žiraf (za pěkného počasí)
- 12:00 hod žirafy (pouze je-li suchý výběh)
- 12:30 hod papoušci (za pěkného počasí)
- 13:00 hod šimpanzi
- 13:30 hod klokani
- 14:30 hod sloni (v pavilonu)
- 15:00 hod velbloudi (pouze je-li suchý výběh)
- 15:15 hod skupina lemů pod výběhem žiraf (za pěkného počasí)
- 15:30 hod šelmy (mimo Po a Pátek)

Zoo Ostrava vyhlašuje soutěž o zájezd do Chorvatska

V minulých letech mohli návštěvníci zoo vyrábět trička či hrnečky. Letos se soutěží o neoriginálnější plátěnou tašku se zvířecím motivem. Vítěz soutěže bude odměněn zájezdem do Chorvatska pro 2 dospělé osoby, který do soutěže věnovala CK VÍTKOVICE TOURS. Může se těšit na týdenní pobyt v letovisku Živogošće v hotelu Nimfa v termínu od **4.9. do 11.9.2010**. Výhra zahrnuje ubytování, službu all inclusive, pobytovou taxu a pojištění. V ceně není zahrnuta doprava. Za doplatek je možné ubytovat také děti.

Pravidla soutěže:

- na tašce musí být ztvárněna zvířata ze Zoo Ostrava, které konkrétně si vyberete, záleží jen na Vás.
- na tašce musí být uveden nápis ZOO OSTRAVA nebo logo Zoo Ostrava
- taška musí být z textilního materiálu a má sloužit pro běžnou potřebu
- daný motiv může být ztvárněn např. pomocí barev na textil či jej můžete na tašku našít apod.
- získané tašky se nevrací

Uzávěrka soutěže je 20.7.2010. Své tašky můžete zasílat na adresu: Zoo Ostrava, Michálkovická 197, 710 00 Ostrava (na obálku uveďte SOUTĚŽ) nebo je osobně předat na vrátnici ostravské zoo. Nezapomeňte uvést své kontaktní údaje (jméno, adresu, telefon, email). Bližší informaci k soutěži na: info@zoo-ostrava.cz nebo na tel.: 596 243 316.

Slavnostní vyhlášení vítěze, představení vítězného díla a předání dárkového poukazu na zájezd do Chorvatska proběhne **v sobotu dne 31.7. 2010 v Zoo Ostrava**.

Zpěvem k srdci, srdcem k vlasti

Tento citát je víc než pravdivý a proto jsem si ho dovolila použít do titulku. Řeč bude totiž o Pěveckém sdružení ostravských učitelek, které letos oslavuje 55 let svého trvání. To už je věk, který leccos napovídá o kvalitách i lásce ke zpěvu těch, které se mu po tolik let věnují. Samozřejmě s obměnou zpívajících.

Začnu jak se říká od Adama, lépe řečeno od Evy. Právě tak se totiž jmenuje paní učitelka, kterou znám již léta jako učitelku svých synů. A jak možná víte, kluci jsou někdy ke svým kantorkám na druhém stupni základních škol až příliš kritičtí. Ne tak moji synové k paní PaedDr. Evě Burianové. Na její hodiny se naopak těšili, a nejen oni. A to je vlastně pro každého učitele nejméně polovina úspěchu. Poutavý výklad, vstřícné chování, vše dovedlo zaujmout. A pak také ještě spravedlivé hodnocení.

Po letech jsme se opět potkaly na koncertech, v divadle, nebo jen tak při pochůzkách městem. Tak jsem se od paní Evy dozvěděla, co vlastně v seniorském věku dělá. Řeč přišla i na Pěvecké sdružení ostravských učitelek. Když jsem si uvědomila, co všechno už toto pěvecké sdružení dokázalo, řekla jsem si, že to „pošlu dál.“

Dozvěděla jsem se, že sbor ostravských učitelek zkouší jedenkrát týdně v Ostravě - Hrabůvce na Základní škole MUDr. Zdenky Lukášové. Pravidelně tam dochází asi osmadvacet učitelek i žen jiných profesí a zpívají čtyř až osmihlasé skladby. To je opravdu výkon! Vede je přísný, ale oblíbený a profesionální dirigent Yurii Galatenko, sbormistr Národního divadla Moravskoslezského v Ostravě.

A co zpívají? Od starých mistrů (např. Monteverdiho, G. P. Palestriny, O. di Lassa), Verdiho a jiných až po moderní a současné skladatele. Jsou to např. Z. Lukáš, P. Eben, B. Martinů. Nesmíme zapomenout ani na Bedřicha Smetanu, F. Poulence a další významné skladatele. Výčet by byl dlouhý. Je štěstím, že mají tak skvělé vedení, protože pan Galatenko má obrovský cit pro vyjádření skladeb a pro jejich náladu. Dovede je rovněž vyjádřit dirigentským gestem, které je důležité pro zpěvačky. Často si až na pódiu dotváří charakter skladeb a zpěvačky musí dávat velký pozor, aby vyjádřily zpěvem přání svého dirigenta.

A kde všude PSOU už zpívalo? Na příklad v USA, Itálii, Chorvatsku, ve Francii, Polsku, Německu, Rakousku, v Maďarsku a samozřejmě u nás. Všude sbor sklízí úspěchy. Mezi nejvýznamnější v posledních letech patřilo vítězství v Debrecenu na Mezinárodním festivalu. Tam si učitelky vyzpívaly prvenství v kategorii ženských sborů a pak v Praze, kde v mezinárodním klání zvítězily nejen ve své kategorii, ale ještě si odvezly cenu Grand Prix.

Členky souboru jsou také hrdé na nejlepší provedení skladby Zdeňka Lukáše i na druhé místo v celkovém pořadí Festivalu s titulem "Zdeňka Lukáše". Cenu pro nejlepšího dirigenta si z hlavního města přivezl i dirigent. Na mezinárodních pěveckých soutěžích se v posledních letech objevují spíše profesionální sbory, což je obrovskou výzvou pro amatérský sbor, jakým je Pěvecké sdružení ostravských učitelek. Jak říká paní Eva Burianová, která zpěv doslova miluje (věnuje se mu už 58 let), výborní jsou například Švédové a pěvecké sbory z Asie.

Ostravské učitelky nezpívají jen na soutěžích, ale koncertují i před našim publikem a v okolí Ostravy. Třeba Vánoční koncerty se těší velké oblibě v Michálkovicích, Ostravě-Hrabůvce, v Radvanicích, v Plesné, v Hati i jinde. Často zpívají společně s muži divadelního sboru a s orchestrem studentů z konzervatoře. V prosinci zpívaly učitelky na Mezinárodním dni sborového zpěvu spolu s dalšími deseti sbory na Masarykově náměstí v Ostravě. V červnu budou zpívat i na Slezském Trojoku v polských Katovicích.

„Dáváme dohromady první ročník festivalu Ostrava zpívá, který by měl proběhnout kolem svátku svaté Cecílie, patronky zpěvu. Všechno však závisí na financích. Na kulturu se v Ostravě moc peněz nedává... Tak velké město by zasloužilo mnohem více ekonomické podpory i pro sborový zpěv“, říká paní Eva.

Na paní učitelku Evu Burianovou musím dále prozradit, že nejen zpívá, ale zastává také funkci předsedkyně Oblastního výboru pro Severomoravský a Olomoucký kraj Unie českých pěveckých sborů. Říká, že ji práce těší, i když zabere mnoho času. Ale i tak stíhá rodinné povinnosti a své ostatní koníčky. Kromě hudby ji těší vyšívaní, pečení perníčků a cukroví, které je nejen dobré, ale i krásné.

Přejeme tedy nejen paní Evě, ale celému Pěveckému sdružení ostravských učitelek hodně dalších úspěchů a radosti ze zpívání. Přejeme jim, aby dávaly všem posluchačům pohodu, které je tolik zapotřebí.

Hana Kuchařová

OHLÉDNUTÍ ZA OSTRAVSKOU MUZEJNÍ NOCÍ

Ostravské muzejní noci se v letošním roce zúčastnilo více jak 18 tisíc návštěvníků. Od 16 hodin se dne 15. května plnily dopravní prostředky, centrum Ostravy i jednotlivé instituce mnoha kulturysty zájemci. Děti se s jásavými výkřiky spokojenosti zúčastňovali workshopů, rodiče se na malou chvíli opět stávali dětmi a užívali si spoustu atrakcí se svými ratolestmi. Nerozhodoval věk, ale chuť se bavit. Nejmladšího návštěvníka věže Staré radnice přinesli jeho rodiče ještě v peřince.

„Největší boom v Galerii výtvarného umění Ostrava nastal po 17 hodině, během půl hodiny galerií prošlo více než 500 návštěvníků,“ sdělila Jana Michalíčková, pokladní GVUO.

Enormní zájem byl o Hasičské muzeum města Ostravy, které navštívilo přes 3000 lidí. *„Naštěstí se většina akcí odehrávala venku, jinak bychom nebyli schopni všechny zájemce uspokojit,“* přiznal Martin Nekula z Hasičského muzea města Ostravy.

„Předpokládali jsme velkou návštěvnost, přesto jsme byli překvapeni kolik lidí přišlo,“ upřesnila Jana Šrubařová, koordinátorka projektu.

„U nás bylo tak nabitě, že jsme museli na chvíli knihovnu uzavřít. Naše kapacity prostě nestačily,“ doplnil Filip Hrazdil, Knihovna města Ostravy.

Princip korzování mezi institucemi se uplatnil i letos. Máloměr z návštěvníků navštívil pouze jednu instituci. Program byl natolik pestrý a počasí klidné, že lidé neváhali vypravit se za dobrodružstvím na různé konce města.

„I o tom muzejní noc je. Má lidem umožnit vidět a zažít co nejvíce zajímavostí v omezeném čase. Letos nám v tom výraznou měrou pomohl Dopravní podnik Ostrava, který pro muzejní noc poskytl čtyři autobusové linky pro přepravu návštěvníků zdarma,“ řekla Jana Šrubařová.

Už v těchto chvílích se v hlavách organizátorů rodí nové nápady a zlepšováky pro příští rok. *„Do třetího ročníku bychom rádi zapojili také kostely,“* zmínila Andrea Węglarzyová, koordinátorka projektu.

Kultura v Ostravě byla o třetím květnovém víkendu k vidění více než dost. Všichni zúčastnění Ostravské muzejní noci jsou s návštěvami svých kulturních zařízení maximálně spokojeni. *„Věříme, že si návštěvníci akcí užili jako my. A příští rok nás opět svou přítomností podpoří,“* uzavřela Jana Šrubařová.

Ostravská muzejní noc se konala pod záštitou Ing. Jaroslava Palase, hejtmána Moravskoslezského kraje a Ing. Petra Kajnara, primátora statutárního města Ostravy. Projekt byl spolufinancován z rozpočtu Moravskoslezského kraje a statutárního města Ostravy.

Ostravská muzejní noc se uskutečnila u příležitosti kandidatury Ostravy na titul Evropské hlavní město kultury 2015.

Více informací na www.ostravskamuzejninoc.cz

DEN POLICIE 2010

nejen pro seniory...

Dne 21. června se koná na Slezskoostravském hradě v Ostravě Den Policie ČR. Současně oslavíme 50. výročí vzniku Oddělení kriminalistické techniky Ostrava.

VSTUP ZDARMA!

Program dne:

- 10:00 slavnostní zahájení
- 10:10 taneční vystoupení (ZUŠ Studénka)
- 10:30 zadržení nebezpečného pachatele
- 11:10 vystoupení klauna Hopsalína
- 12:15 ukázka kynologického výcviku
- 12:40 Bambulky - mažoretky seniorky
- 12:45 napadení eskorty a útěk vězňů
- 13:05 taneční vystoupení (ZUŠ Studénka)
- 13:25 vražda na hradě - ohledání místa činu
- 14:00 ukázka kynologického výcviku
- 14:30 taneční vystoupení (ZUŠ Studénka)
- 14:55 Bambulky - mažoretky seniorky
- 15:00 Předání ocenění
- 15:30 napadení eskorty a útěk vězňů
- 16:00 na slovíčko s geriatrem

Zajímavá bude výstava fotografií s tématem "senioři" i fotografie kriminalistické techniky. Prohlídka hradu s průvodkyní v dobovém oblečení v 11:00, 12:00, 13:00 hodin.

MO Svazu důchodců ČR zve seniorské kluby k účasti na vědomostní olympiádě

"Co víš, co znáš?"

Soutěžit budou dvoučlenná družstva a odpovídat na 10 otázek z různých oblastí - kultury, historie, sportu...

Soutěžící dvojice nahlaste do 25. června 2010 na adresu: Svaz důchodců ČR, M.Majerové 1733, 708 00 O.-Poruba; případně E-mailem na: svazduchodcu@seznam.cz
Olympiáda se koná **22. září** v Domě dětí a mládeže v O.-Porubě. Případné dotazy na tel. : 731 933 754

Historický kalendář Ostravska

Duben - červen

10.dubna 1910 se ve Fulneku konala demonstrace dělnictva s účastí asi 200 osob proti zdražení masa. Účastníci se zastavovali před řeznickými obchody, volali "fuj" a praskali biči. Příčinou stoupajících cen uhlí, mouky, masa a jiných životních potřeb byla rakouská celní politika. Řadu let neupravované mzdy s růstem cen nedržely krok.

25.dubna 1960 v Ostravě zemřel spisovatel, kulturní pracovník Vojtěch Martínek (nar. 11. dubna 1887 v Brušperku). Vedle učitelské práce vyvíjel bohatou přednáškovou činnost pro kulturní instituce v Ostravě, redigoval časopisy, sborníky i kulturní rubriky novin, spolupracoval také s ostravským rozhlasem. Publikovat začal už jako středoškolský student, tiskl prózy i verše. Jeho nejznámějšími pracemi jsou trilogie Černá země a Kamenný řád. V nich zobrazil historické proměny Ostravska, zánik venkovských tradic a neblahé důsledky proletarizace zemědělců a drobných řemeslníků, postavil do konfrontace dvou odlišných světů - selského venkova a moderního průmyslového města. O životnosti Martínkových románů svědčí jejich časté rozhlasové, dramatické a televizní inscenování.

Vojtěch Martínek (1887-1960)
Snímek z roku 1955

6.května 1910 moravskoostravský starosta Fiedler zaslal moravskému místodržitelství návrh, aby veřejná nemocnice na Fifejdách byla zproštěna práva veřejnosti a přeměněna na soukromou městskou nemocnici.

Čelní pohled na měst. nemocnici císaře Františka Josefa
v Moravské Ostravě kolem roku 1900

Tímto opatřením se měl řešit nedostatek lékařů a katastrofální přeplněnost nemocnice. Její správa by tak přijímala jen příslušníky Moravské Ostravy a ty, kteří by si ošetření sami zaplatili, kdežto ostatní by byli odesíláni do vzdálených veřejných nemocnic. Stav špitálu byl vskutku otřesný. Jak psal tehdejší tisk, "postele její jsou přeplněny a mimo ně i prázdná místa na zemi a v létě na chodbách. Často leží dva dospělí na jedné posteli. A tu se stávalo, že odmítnuty musely být pro nedostatek místa případy, které před vraty nemocnice umíraly. Tu nenašla místo v nemocnici chudá dělnice, pracující těžce k porodu, poněvadž obsazena byla všechna místa III. třídy a pomoc I. a II. třídy nemohla jí být poskytnuta, poněvadž ji neměla čím zaplatit."

23.května 1960 v Dobříši zemřela herečka, dlouholetá členka ostravské činohry Jana Kovaříková (narodila se 12. dubna 1890 v Plzni). Značný vliv na její tvůrčí vývoj mělo její angažmá v pražském kabaretu Rokoko, kde vystupovala nejčastěji po boku Ference Futuristy. Do ostravského Národního divadla moravskoostravského přišla v roce 1922 a vytvořila tu celou řadu rolí od operetní subrety k tvořivé představitelce ženských charakterů.

26.května 1960 se ostravští hasiči podíleli na likvidaci následků rozsáhlé povodně v Ostravě-Hrušově.

1.června 1910 bylo státně schváleno ustavení Ostrauer Automobilclubu, založeného v roce 1907. Zároveň se spolek stal členem Rakouského autoklubu.

Kromě pořádání automobilových závodů Ostravský automobilový klub v počátcích své činnosti spolupracoval se státními a místními úřady při umísťování prvních výstražných dopravních značek (zatačka, křižovatka, rigol a železniční přejezd).

▲ Automobil „Instructor“, výrobek firmy Benz, byl patrně prvním automobilem, který se objevil v Ostravě. Zakoupila jej v roce 1897 Kopřivnická vozovka, aby posloužil technikům nově vznikající vozovky za model k jejich vlastní práci

5.června 1910 se konalo slavnostní otevření Dělnického domu v Těšíně.

18.června 1910 byl založen odbor Matice Osvěty lidové v Šenově.

Dělnické a úřednické kolonie se stavěly pro zaměstnance dolů

V prosincovém čísle loňského roku jsme si přiblížili něco málo o dělnických a úřednických koloniích, které se stavěly pro zaměstnance dolů, kteří přicházeli na Ostravsko za prací. Vyřešilo se tím stálé bydlení pro jejich rodiny a upevnila se vazba k zaměstnavateli.

V tomto čísle si dále slovem a obrazem některé kolonie přiblížíme:

Hlubinská kolonie - výstavba proběhla v letech 1866-73. Dále pokračovala v roce 1910 a později ještě v letech 1921-28. Měla celkem 38 domů přízemních a 37 domů jednoposchoďových. Část kolonie tvořily domy pro úředníky. Původně zde byly dva brigádnické domovy a samostatná budova závodní jídelny. Veškeré přízemní a jednoposchoďové domy byly zbourány. Zůstaly pouze tři jednoposchoďové domy a budovy bývalých brigádnických domovů a jídelny, které jsou využívány komerčně.

V kolonii byla obecná škola, ve které je dnes ředitelství Městské policie a pro sportování hřiště DTJ.

Dělnická osada jámy Hlubiny.
Dělnické domy pro 4 rodiny.

Šalomounská kolonie - nejstarší výstavba začala v roce 1873 a přízemní domy byly co nejbližší závodu. Kolonie byla ohraničena ulicemi Zelená, Šalomounská, Na široké a Karolinská. Výstavba byla ukončena v roce 1929 a v té době měla kolonie 79 přízemních domků a deset jednoposchoďových. Dnes je celá kolonie zbourána a na pozemcích je moderní zástavba. Mezi koloniemi Hlubinskou a Šalomounskou byl v roce 1937 postaven kostel sv. Josefa s areálem Don Bosco, který v době totality zabrala vojenská správa. Dále zde byly stáje poštovních koní v místech, kde je dnes autosalon. Základní škola na Gajdošově ulici je v provozu dodnes. Mezi bývalým ZK ROH a základní školou na Gajdošově ulici je fotbalové hřiště DSK Unie, které bylo vybudováno v roce 1952.

Louisova kolonie - vznikla v letech 1895-1907. Původně měla 26 domů. Do druhé světové války měla 37 domů a během okupace se postavilo ještě 10 domů. V roce 1953 výstavba pokračovala a postavilo se 33 domů (finské domky). Část kolonie musela ustoupit při výstavbě Polanecké spojky a nádraží Ostrava-Vítkovice.

Kolonie měla svou mateřskou školu a hřiště DTJ. Naproti kolonii za Vítkovickou třídou měly své starobince Vítkovické železárny.

Kolonie Františkova - s výstavbou se začalo v roce 1870. Za Koksární ulicí na ni navazovala kolonie koksovny František. Obě kolonie měly dohromady 76 domů. Pro rozšiřování Dolu Vítězný únor byla řada domů zbourána a zůstalo jen 28 domů. Domy v kolonii byly přízemní i jednoposchoďové.

Dolní kolonie - Mariánské Hory - byla vybudována v letech 1897-98. Měla 31 domů a tři dělnické ubytovny. Domy byly umístěny podél Rybářské ulice asi 1100 m od Dolu Jan Šverma. Velká část kolonie byla zbourána při výstavbě obchodních supermarketů.

Kolonie Dolní - Mariánské Hory

Kolonie Zárubek (Hermenegild) - byla postavena kolem roku 1850 a původně měla 24 domů. Byla v blízkosti dolu a báňské dráhy. Pro rozšíření báňské dráhy bylo nutno domy zbourat a terén zvednout haldovinou.

Veškeré domy byly postupně zbourány, jen za jámou Jakub zůstalo několik domů.

Kolonie Jaklovec - první domy jsou z roku 1860. Kolonie měla 37 domů vesměs přízemních. Dělnické byty měly pouze jednu obývací místnost a kuchyň. Kolem kolonie vedla úzkokolejná trať z Moravské Ostravy do Michálkovic. Velká část kolonie zanikla při výstavbě stadionu Baníku Ostrava a zbytek domů po výbuchu plynu na mostě Pionýrů v roce 1976.

Slezská Ostrava Jaklovec

Kolonie Kamenec se rozkládala mezi řekou Ostravicí a ulicí Bohumínskou. Byla postavena v letech 1870-75 pro horníky Dolu Trojice. Měla 36 přízemních domů. Ležela asi 100 m od kolonie Jaklovec. Veškeré domy byly postupně zbourány pro moderní zástavbu.

Kolonie Františkov - byla vybudována v letech 1890-1900. Po různých demolcích zůstalo 22 domů. Starší část kolonie ležela podél ulic Na Baranovci a Pod výtahem. Nad kolonií vedla lanová dráha pro přepravu uhlí z dolů Rudý říjen a P. Bezruč na Koksovnu Karolinu. Řada domů je ještě velmi zachovalá.

Salmova kolonie - také se jí říkalo Salmovec. Rozkládala se asi 400 metrů jihozápadně od bývalého Dolu Hugo. V letech 1860-70 bylo postaveno 14 domů a pozdějšími přístavbami vzrostl počet domů na 41. Kolonie byla velmi narušena důlní činností. Součástí kolonie byla kaplička, která byla zbourána v roce 1960. Na jejím místě je dnes komínek pro odběr vzorků metanu.

Vítězslav Hettenberger

Zdroj: J. Bilek (1966), články Karla Jiříka, Michaely Ryškové a Libora Telaříka.
Foto: Archiv města Ostravy

Svatováclavský hudební festival CYKLUS KONCERTŮ: Čtvero ročních období

25.6. - 18:30, Ostrava-Svinov, kostel Krísta Krále

Liselotte Rokyta - panova flétna, Jan Rokyta ml. - cimbál Program: Panova flétna a cimbál v proměnách staletí

26.6. - 16:00, Ostrava-Nová Ves, kostel sv. Bartoloměje

Monika Knoblochová - cembalo

Petr Nouzovský - violoncello

Program: Johann Sebastian Bach, Antonio Vivaldi

26.6. - 18:30, Ostrava-Přívoz, kostel Neposkvrněného početí Panny Marie
Camerata Janaček, Pavel Doležal-umělecký vedoucí, Igor Františak-klarinet

Program: Josef Mysliveček, Wenzel Kallick, Felix Mendelssohn, Sergej Tanějev

27.6. - 15:00, Kozlovice, kostel sv. Michaela archanděla

Liselotte Rokyta - panova flétna, Jan Rokyta ml. - cimbál Program: Panova flétna a cimbál v proměnách staletí

Shakespearovské slavnosti

Shakespearovské slavnosti v Ostravě mají už své místo mezi významnými kulturními událostmi kraje od roku 2008. Festival absolvoval již dva úspěšné ročníky s celkovou návštěvností přes 20 tisíc diváků.

Toto léto budete mít možnost vidět novinek několik. A je nač se těšit:

21. - 25.7. - **Romeo a Julie**

27. - 31.7. **Jindřich IV.**

2. - 3.8. **Veselé paničky windsorské**

5. - 7.8. **Antonius a Kleopatra**

9. - 10.8. **Komedie o mylu**

Začátky všech představení ve 20:30 hod. Představení se nikdy neruší předem, informace o konání produkce při nepříznivém počasí obdržíte přímo na místě.

Výstavní síň Sokolská 26, Ostrava

**17. 6. – 30. 7. 2010
VOJTĚCH MÍČA**

Sochař a restaurátor Vojtěch Míča absolvoval AVU v Praze ve škole profesora Aleše Veselého v roce 1992 a od roku 1996 pedagogicky působí tamtéž v sochařské škole profesora Jindřicha Zeithammla. Pro ostravskou výstavu umělec vytvoří speciální projekt.

**26. 8. – 1. 10. 2010
GREGOR ELDARB**

Autor je absolventem Akademie výtvarných umění ve Vídni, kde od roku 1992 také žije. Jeho tvorba se odvíjí od spektakulárních urbanistických vizí, které mění v nezapomenutelné strukturální modely. Vytváří prostorové hypotetické konstrukce a formy poukazující na konstruktivní modely klasické meziválečné avantgardy. Kurátorem výstavy je František Kowolowski.

**7. 10. – 12. 11. 2010
ERIKA BORNOVÁ**

Sochařka Erika Bornová je umělkyní, která hledá nové způsoby vyjádření. Namísto věčnosti trvanlivých sochařských materiálů používá pro svá díla křehkou a lehkou hmotu polystyrénu, který v kombinaci s malbou nese v sobě odhmotněnost vlastní prchavosti okamžiku.

**18. 11. – 31. 12. 2010
JÍŘÍ ŠTOURAČ**

Štouračovo kresbě a malířské dílo vzniká pomalu a soustředěně mimo generační aktivity a současné aktuální tendence. Jeho uhlové kresby i tlumeně barevné obrazy mají blízko k tradici snové imaginativní malby (Jan Zrzavý) nebo k některým východiskům existenciální metafyzické malby.

GVU v Ostravě STO TVÁŘÍ LÁSKY 5. 5. - 25. 7. 2010

Dům umění - Kabinet grafiky

Láska provází lidstvo od jeho narození. Tento cit, patřící k těm nejryzejším a nejopěvovanějším, inspiroval umělce již od pradávna. Díky lásce vznikaly nejen obrazy, sochy, paláce, básně, romány a sonáty, ale přepisovaly se i dějiny. Srdcervoucí příběhy známe z řecké a římské mytologie, z biblického Starého a Nového zákona, ale i z historických textů.

Nemusí se vždy jednat o lásku mileneckou, dostatečně známá je i síla lásky mateřské, sourozenecké nebo manželské. Výstava ze svých sbírek nabízí širokou paletu příběhů, které inspirovaly umělce v průběhu staletí natolik, že je zaznamenali ve formě grafického listu. Setkáte se zde s díly italské a německé renesance i francouzského klasicismu. Okouzlí Vás ale i příběhy, jejichž autory jsou umělci 18. a 19. století napříč Evropou Rakušané, Němci, Francouzi i Angličané. Budete si moci na vlastní oči prožít starozákonní příběh Adama a Evy, římský románek Venuše a Adónise. Můžete se pokusit pochopit sílu mateřské lásky Agrippiny vůči Nerovi nebo žárlivou lásku Othella k Desdemoně.

Přijďte načerpat novou energii a oživit emoce, které by měly být pro život člověka tím nejdůležitějším a nejdůležitějším.

Gabriela Pelikánová

Výstava představuje 16 grafických listů, které se tematicky dotýkají známých příběhů o šťastné i nešťastné, žádané i odmítané lásce. Více se tak dozvíte o lásce Salmakis k Hermafroditovi, Samsonovi k Dalile, Lucretie a Tarquinia, Pýrama a Thisbé, Ledy a labutě, Európy a Dia, Betsabe a Davida, Starců k Zuzaně, Nautiky k Odysseovi, Venuše k Adonisovi, Jakoba k Rachel, Adama a Evy, Othella a Desdemony, Apollona k Sibyle z Kýmy, Agrippiny k Nerovi či Venuše a Anchíse.

Evropská hlavní města kultury 2010

Titul Evropské město kultury se každý rok uděluje vybranému městu na základě Rady ministrů kultury Evropské unie v Bruselu. Tento titul se uděluje s cílem podpory evropské kulturní spolupráce, která pomáhá sjednocující se Evropě jak při vyznávání společných kulturních hodnot, tak při ochraně a rozvoji kulturních bohatství jednotlivých států. Čestný titul je jedním ze způsobů, jak přilákat návštěvníky na širokou nabídku kulturních a společenských akcí, které se v městech budou organizovat. Kromě přílivu turistů a investic je udělení titulu "hlavní město kultury" jedním ze způsobů, jak zvýšit povědomí o daných městech u lidí v celé Evropské unii.

Projekt Evropské hlavní město kultury pomáhá podporovat bohatství, rozmanitost a evropské kulturní dědictví. Umožňuje také lepší vzájemné poznávání mezi občany Evropské unie. Projekt byl zahájen v roce 1985, aby „přispěl ke sblížení obyvatel Evropy“. V roce 1999 byl přejmenován na Evropské hlavní město kultury.

Každé vybrané město připravuje program kulturních akcí, při nichž slavnostně představuje své historické a kulturní dědictví. Snaží se také sdružovat kulturní činitele z ostatních evropských zemí. Úspěch projektu neustále roste a roste také počet návštěvníků.

V roce 2010 nese titul Evropské hlavní město kultury - **Pětikostelí (Pécs)**. Essen a Istanbul byly představeny v minulém čísle. Návštěvníky čeká během celého roku bohatý kulturní a společenský program, a všechna tři města se připravují na zvýšený příliv turistů.

Pětikostelí (Pécs)

Jedno z evropských hlavních měst se letos stěhuje i do střední Evropy. Jihomaďarské město Pécs (česky Pětikostelí) se vyznačuje především svým pestrým studentským životem (přes 30 tisíc studentů) a kulturním složením svých obyvatel.

Kromě moderní hudby zazní po celý rok série klasických koncertů, je připravena řada divadelních představení, jak velkých scén, tak i loutkových inscenací pro děti. Taneční nabídka představí tradiční kroje a lidové tance.

Na jihu Maďarska, nedaleko hranice s Chorvatskem, se nachází město zvané Pécs. Jeho český název - Pětikostelí - vychází z německého Fünfkirchen a je jedním z nejzajímavějších měst Maďarska. Pyšní se mnoha galeriemi a muzei, katedrálou, islámskou architekturou i římskými hroby, které jsou na seznamu UNESCO. Území bylo osídleno již v době kamenné. Prvními obyvateli byli Keltové a později Římané. V roce 1009 tu Král Štěpán ustanovil biskupské sídlo a ve 14. století se město známé jako Quinque Ecclesiae stalo významným univerzitním centrem, kterým je dnes.

Za turecké nadvlády (16.-17. stol.) se jeho charakter zásadně změnil, maďarsko-německé obyvatele nahradili Turci a jejich balkánští poddaní. Po vyhnání dobyvatelů bylo Pětikostelí velmi zničeno, ze svých ztrát se však vzpamatovalo díky vinařství, výrobě porcelánu a objevu uhelných a uranových nalezišť. Zatímco kdysi prosperující doly jsou dnes již zavřeny, vinná réva se zde pěstuje stále. Je vysázena na pahorcích v okolí města, které jsou i oblíbenými výletními trasami. Nabízí nádherné panoramatické výhledy po okolí. Krásné pohledy umožňuje i rozhledna na televizní věž, která je vysoká 530 metrů a nachází se na hoře Mišina.

Většina památek a turistických atrakcí města leží v historickém Belvárosu, na Szechenyiho náměstí a v jeho okolí. Dominantou tohoto náměstí, na

kterém v dobách turecké nadvlády bývaly karavany velbloudů se zbožím z Indie a Jemenu, je bývalá mešita paši Kasima Gáziho, ze které je dnes katolický chrám. Původní minaret nahradila roku 1753 klasická věž, přesto v něm najdeme znaky islámské architektury. Ve městě se nachází ještě jedna mešita s minaretem. Je ze 16. stol. a nese jméno paši Hassana Jakovaliho. Je považována za nejzachovalejší tureckou památku v celém Maďarsku. Nedaleko ní se nachází zbytky tureckých lázní. Východní kulturu lze nalézt i v renesančním letohrádku ze 16. století, který sloužil jako klášter muslimského řádu dervišů. Tureckým poutním místem zůstal dodnes náhrobek mohamedánského svátce Idrise Baby.

V současném Maďarsku se většina věřících hlásí ke křesťanství. Zajímavou katolickou stavbou, je čtyřvěžový dóm. Vévodi Chrámovému náměstí a od svého založení v 11. stol. byl mnohokrát přestavován. Jeho současná podoba je novorománská. Součástí je i tisíc let stará krypta a boční loď ze 13. stol. Interiér baziliky je nádherně zdobený. V lětě se zde konají koncerty chrámové hudby.

Město je rájem všech milovníků umění a historie. Svědčí o tom řada galerií a muzeí. V Zsolnayském muzeu lze obdivovat sbírku váz, kachlí a figurín z místní keramiky, která proslavila město po celé Evropě. Vasarelyho muzeum představuje díla malíře, který se zde roku 1908 narodil. Další muzeum nese název malíře surrealisty Endreho Nemese. Muzeum Ference Martyna oslavuje dílo malíře, který patřil k představitelům nefigurální malby. Další muzeum je věnováno tvorbě Kosztky Tivadara Csontváryho jehož velkorozměrná plátna nabyla na ceně až po jeho smrti. Když jednu jeho výstavu navštívil Picasso prý řekl: „Nevěděl jsem, že v tomto století vedle mě existoval ještě jeden velký malíř.“

Pětikostelí však potěší i ty, kteří netouží jen po památkách už jen proto, že je jedním z nejkrásnějších měst Maďarska.

(bal)

Poradenské a informační centrum pomáhá seniorům

Vážení klienti i zájemci o naše služby, děkujeme za váš zájem, který jste o naše poradenství doposud projevili a za důvěru, kterou jste nám poskytli. Chceme vás informovat o službách a změnách, realizovaných v loňském roce (např. zavedení bezplatné telefonní linky, zřízení bezplatného parkovacího místa). Poradenství chceme poskytovat kvalitně a na odborné úrovni a uvítáme vaše postřehy a náměty.

Poradenské a informační centrum je provozováno Diecézní charitou ostravsko-opavskou a poskytuje bezplatně a anonymně odborné sociální poradenství klientům s různými problémy. V poradně pracují 2 sociální pracovníce a k dispozici jsou také externí odborníci právníci, psycholog a duchovní.

Obrátit se na nás můžete s problematikou týkající se sociální oblasti, nebo pokud se ocitnete v náročné životní situaci. Pomůžeme vám zorientovat se v systému sociálních dávek, poskytneme aktuální informace o poskytovatelích sociálních služeb v našem městě, s nimiž úzce spolupracujeme. Podpoříme vás při hledání zaměstnání, probereme s vámi možnosti řešení v případě zadluženosti, nebo když jste ohrožení ztrátou bydlení. Nabízíme vám možnost sepsání důležitých dokumentů a pomoc při jednání s úřady. V případě, že vaše situace přesahuje kompetenci sociálních pracovníků, umožníme vám bezplatnou konzultaci s našimi externími odborníky, popř. vám doporučíme službu, která bude více vyhovovat vašim potřebám.

Kromě výše uvedených aktivit aktualizujeme seznam organizací, které se seniorům věnují a zajímáme se o jejich novinky, abychom mohli zprostředkovávat kvalitní a ověřené informace. Ty se týkají možností zajištění péče v domovech pro seniory nebo domech s pečovatelskou službou, pečovatelských, asistenčních a ošetrovatelských služeb a rovněž volnočasového vyžití seniorů v Ostravě. Pokud nás oslovíte se žádostí o pomoc při péči o vás nebo vašeho příbuzného, vybereme společně typ služby, která je pro vaši situaci nejvhodnější a pomůžeme vám ji kontaktovat.

Zdravotně handicapovaní senioři mají možnost bezplatného parkování v blízkosti poradny a bezbariérový přístup. V případě vážných zdravotních komplikací je možná návštěva sociálních pracovníků v domácnosti klienta, případně v nemocnici nebo v LDN.

Kontaktovat poradnu můžete rovněž telefonicky, kdy se dohodnete na tzv. zpětném zavolání na vaše číslo z poradny, aby jste měli dostatek času popsat svou situaci.

V provozu je i bezplatná telefonní linka 800 400 214, a to vždy v úterý od 8 do 12 hodin a ve středu od 13 do 16,30 hodin. Pokud se vám nepodaří zastihnout nás v konzultačních hodinách, můžete nám nahrát váš vzkaz na záznamník a my se vám obratem ozveme. Rádi odpovíme i na vaše E-mailové dotazy nebo dopisy zaslané poštou.

Mgr. Kateřina Dombková

Poradenské a informační centrum:

Puchmajerova 10, 702 00 Ostrava
(v blízkosti tramvajové zast. Elektra)
tel.: 596 128 309, 731 625 872, 731 625 867
E-mail: poradna.dchoo@caritas.cz
<http://dchoo.caritas.cz>

Studovat se dá v každém věku

Historicky první promoce Univerzity třetího věku na Ekonomické fakultě VŠB-TU Ostrava se uskutečnila v pátek 30. dubna 2010 v Nové Aule v Ostravě-Porubě. Osvědčení o úspěšném absolvování studia obdrželo z rukou děkanky fakulty prof. Dr. Ing. Dany Dluhošové 137 seniorů, kteří zakončili šest semestrů seniorského studia.

„Univerzita třetího věku byla pro mne obrovským přínosem,“ řekla nám jedna z absolventek Libuše Hromková, která na odpolední páteční přednášky dojížděla do Ostravy ze svého bydliště ve Fulneku. Celý život pracovala jako zdravotní sestra, od roku 1990 je v penzi. „Nedívám se, že o Univerzitu třetího věku je na ostravské ekonomické fakultě tak velký zájem. Těch šest semestrů mně i mým spolužákům hodně dalo. Ve výuce jsme měli předměty Ekonomie, Práva, Evropské unie, Psychologie a Zdravovědy. A také jsme se učili pracovat na počítači. Vždyť mnozí k němu sedli poprvé! A dnes? Dnes každý má svou e-mailovou adresu a se zájmem si brouzdáme po internetu,“ pochvaluje si seniorka z Fulneku. V době promoci byla na lázeňském pobytu v Teplicích nad Bečvou, ale slavnostní promoci si nenechala ujít a do Ostravy-Poruby přijela.

„Je dobré se scházet se svými vrstevníky. Vždy jsem se těšila na pátek, že vyzvu papuče, hezky se obleču a zajedu do Ostravy na přednášky a také za novými přáteli z řad spolužáků,“ dodává Libuše Hromková.

Studenti považují za přínos, že dalším vzděláváním si udržují odborné i společenské kontakty, zlepšují své intelektuální schopnosti a rozšiřují si i vědomosti.

„A co je velmi důležité, pomáhá odstranit pocit izolovanosti seniorů, z nichž mnozí žijí osaměle,“ dodala Ing. Marcela Palochová Ph.D., koordinátorka seniorského studia.

Druhý ročník U3V navštěvuje na Ekonomické fakultě VŠB-TU Ostrava 78 studentů a první ročník dokonce 113. Informace o studiu na www.ekf.vsb.cz.

Podmínkou přijetí je věk nad 55 let (nejstaršímu účastníkovi je 81 let) a minimálně středoškolské vzdělání a také chuť procvičit si nejen mozkové závitky, ale i relaxovat. Vždyť Univerzita třetího věku je místem nejen pro získávání cenných informací, ale i uvolněním a v neposlední řadě také lékem proti osamělosti.

(ma)

ABRI-Soft pratelné podložky

Abri-Soft pratelné podložky – novinka doplňující řadu podložek Abri-Soft, určených k dodatečné ochraně postelí a sedacího nábytku u klientů s inkontinencí.

Na našem trhu budou nabízeny ve dvou provedeních (rozměr 75 x 85 cm) – z nichž jedno je opatřeno záložkami.

Pratelné podložky Abri-Soft přinášejí klientům vysoký komfort díky technologii výroby, kdy 4 vrstvy jsou spojeny v celém rozsahu povrchu tak, že tvoří kompaktní celek a nedochází tak, ve srovnání s jinými podložkami pouze sešitými na hranách, k jejich zmačkání pod klientem - tím je zamezeno otlakům apod.

Vlastnosti a výhody

- Vysoká sací schopnost – díky kompaktní vnitřní savé vrstvě, tvořené netkaným materiálem, který je složen z 65 % z polyesteru a z 35 % z umělého hedvábí.
- Rychlá absorpce – daná vlastnostmi povrchové vrstvy utkané ze 100 % polyesteru, který je nesmáčivý a umožňuje zvýšenou rychlost průniku tekutiny do savého jádra.
- Suchá svrchní vrstva – dosažená kombinací výše uvedené nesmáčivé polyesterové svrchní vrstvy a kompaktního savého jádra.
- Nepropustná bariéra – kombinace polyuretanu a polyesteru (světle modrá vrstva) zaručuje, že postel či sedací nábytek zůstanou suché.
- Jednoduše použitelné záložky – zasunou se pod matraci a drží podložku pevně na místě.
- Zaoblené rohy – snižují opotřebení podložky, obzvláště při praní a sušení a prodlužují tak její životnost.

Praní podložky

Podložku je možno prát až 300 x , při teplotě do 95°C.

Díky unikátnímu spojení všech vrstev v celé ploše podložky neriskujete její sražení po vyprání.

obj. č.	název	rozměr	savost	ks/bal.
4172	Abri-Soft pratelná podložka	75 x 85 cm	2000 ml	30
4173	Abri-Soft pratelná podložka se záložkami	75 x 85 cm	2000 ml	30

Pomáhá a chrání

Koupit možno na: www.abenashop.cz

Pro vyšší kvalitu života

Dříve ruina a dnes zámek plný překvapení

Původně to byla vodní tvrz postavená ke konci 14. století. Ve třicátých letech 16. st. novými majiteli, rodinou rytířů z Vladěnina, byla změněna na renesanční zámek. Ten byl postupem času dále upravován. Nachází se v těsném sousedství polských hranic, které tvoří řeka Opavice. Leží na trase z Krnova do Zlatých hor, která byla v minulosti jednou z důležitých obchodních cest. A přesto mnoho nechybělo a tento historický objekt mohl zmizet z povrchu země.

V roce 1943 byla v zámku umístěna německá vojenská nemocnice. Brzy v něm vypukl požár, který zcela zničil střechu. Provizorní oprava vydržela do roku 1947, kdy silná vichřice nejen poškodila zastřešení, ale nepříznivé povětrnostní podmínky narušily i obvodové zdivo. Dílčí záchranné práce byly obnoveny v roce 1957, ale až o deset let později, kdy se majitelem zámku stalo Zdravotnické zásobování, byl objekt částečně opraven. Celková devastace však zastavena nebyla.

V roce 2001, kdy se objekt stal majetkem Města Albrechtice, se začala psát nová historie zámku. V polovině roku 2006 byla ukončena druhá etapa rekonstrukce a zámecká budova byla po mnoha letech opět zpřístupněna veřejnosti.

A kde se vlastně přesně zámek nachází? Uprostřed vsi Linhartovy na Bruntálsku.

Zámecká budova před rekonstrukcí. Roku 2001 se stal zámek majetkem obce a postupně je opravován.

V roce 2005 vznikla skupina nadšenců, kteří se rozhodli opravit a zpřístupnit vnitřní prostory zámku. Ve svém volném čase a naprosto nezištně začali malovat, uklízet a zvelebovat místnosti, ve kterých postupně vznikaly nové expozice. Díky desítkám obětavých brigádníků, podpoře sponzorů i příznivců zámku byl položen základ všem současným a budoucím aktivitám. V prostorách zámku se pravidelně konají výstavy, koncerty, jarmarky, noční prohlídky. Návštěvníci si mohou prohlédnout 25 místností, ve kterých jsou umístěny zajímavé expozice.

Za čtyřleté období si zámek našel své místo v kulturním i společenském životě široké veřejnosti nejen u nás, ale také v zahraničí. Dnes již můžete zhlédnout zámeckou obrazárnu s původními obrazy ze zámku, které se vrátily na své místo po 58 letech z depozitáře krnovského muzea. Jak mi řekl zdejší kastelán pan Jaroslav Hrubý, každou novou turistickou sezónu zahajují buď podle určeného tématu nebo podle historického období.

V prvním roce byla námětem renesance, druhou sezónu pak 30. léta minulého století v bývalém Československu. V roce 2007 byla ústředním tématem hudba, v roce 2008 české pohádkové bytosti, loni turistika a cestování. V letošním roce to bude: „Co je psáno to je dáno“. Lákadlem je expozice, v níž jsou vystaveny propisky, pastelky, tužky, ale i psací stroje. Je jich nashromážděno přes tři tisíce.

Další expozice má název „Kávu si osladím“. Vystaveny jsou kávomlýnky, krabičky od kávy a hlavně přes čtyři tisíce různých druhů cukrů. Nová bude také výstava Pf slavných herců, umělců, architektů aj. Další novinkou budou vycpaná zvířata. Na výstavě Safari si návštěvníci mohou prohlédnout různá exotická i domácí zvířata, ptactvo. A protože zámek musí být lákavý pro děti – pro děvčata je připravena expozice panenek a pro kluky zase vláčky.

Zámek Linhartovy se nenachází na turisticky exponovaném místě. Kastelán si je toho vědom, také ví, že v zámeckých prostorách nelze umístit stálou expozici. Mnoho lidí se tady opakovaně nevrací a proto každý rok nabízí z šedesáti procent novinky.

V letošním roce čeká hlavně na děti další jedinečné překvapení. Od zahájení sezóny v polovině května je před zámek postavena sto metrů dlouhá trať, kde malá lokomotiva vozí právě je. Jako každý rok budou součástí zámeckých aktivit i různé kulturní akce výstavy, koncerty, jarmarky a podobně. Pokud nevíte kam o prázdninách na výlet s vnoučaty zkuste zámek Linhartovy. Litovat nebudete.

Libor Klásek

Pokud chcete být informováni o záležitostech prospěšných pro život seniorů a zdravotně postižených, přidejte se k nám. Schůzky koordinační rady seniorů se konají v Ostravě na adrese:

Na Jízdárně 18 (za krajským úřadem) 1x měsíčně. Další schůzky jsou 30.6. a 15. 9. 2010. Kontakt: Ing. Lubomír Pásek, předseda Koordinační rady seniorů a zdravotně postižených Ostrava. (Tel.596 632 772)

Za beskydskými klauzy

„Vlastní přípravy k zahájení plavby počínají na podzim, kdy se řečiště potoka nebo říčky zbavuje překážek, kamenů, nánosů a břehy se upravují. V zimě pak sváží se z hor a strání dříví a skládá se v hranice, jež lemuji po celé délce břehy vody...“

Je to již docela dávno, kdy jsem četla ve staré místopisné brožůře toto barvitě líčené plavení dříví na počátku minulého století. Nedávno se mi dostaly do rukou materiály o těchto zajímavých technických památkách od Jaromíra Poláška z Muzea Beskyd ve Frýdku-Místku. V nich jsem se dozvěděla, kde se klauzy nacházejí. Jsou zmiňovány od pol. 19. stol. Některé snad existovaly již dříve, ale nebyly doloženy. Plávka dřeva v Beskydech pokračovala až do jara 1941, pak již v omezeném rozsahu, protože od roku 1908 fungovala železniční dráha Frýdlant - Bílá, úzkokolejka na Bílé a také se začínala rozvíjet síť silnic a lesních cest.

Přijměte pozvání na výpravy za beskydskými klauzy, které se nacházejí v Zadních horách. Klauzů, jejich pozůstatků či nepatrných stop po nich je více, ale vybíráme ty nejznámější a nejdostupnější. Každá výprava na kterýkoli z nich je vcelku nenáročná. Nelze říci, který klauz je nejkrásnější, protože každý je něčím zajímavý, každý má svou atmosféru a neopakovatelnost.

Panský klauz - Ze silnice z Ostravice směrem na Staré Hamry míjíte nejprve po levé straně chalupy osady Hutě, vpravo přes cestu jde značka na osadu Velké. Vy odbočíte asi po 200 m doprava po lesní silničce. Asi po kilometru dojedete na místo zvané Myjárna, kde je parkoviště. Z Myjárn k Panskému klauzu už nevede značená cesta. Jdete asi kilometr po cestě vedoucí na Podolánky a pod osadou Břestový (která se nachází vpravo) v kopci se dáte první cestou doleva - přes mostek. Mírným stoupáním projdete kolem závory a asi po dvou kilometrech dojdete k zádušnému místu, kde se nachází opravená hráz Panského klauzu, který v době sucha bývá prázdný, jen středem protéká do bahna zarytý Panský potok. Za pochmurného počasí si zcela jistě dovedete představit, že se na tomto odlehklém místě mohou objevit nadpřirozené bytosti, jak píše v knížce Pytláci v Zadních horách Vladislav Krop. Vlákyně hor Sadapeka se svými lulkáněmi dovedly utancovat neboli pasáčky či dřevaře. Na těchto místech budete tedy ostražiti.

K Velkému klauzu na Kyčerovském potoce se dostanete, když se z Myjárn vydáte cestou vpravo, která vede na osadu Velké. Zde je inf. tabule, která na klauzy upozorní, ale cesta ke klauzu není nijak značená. V osadě projdete kolem chalup, jdete stále rovně, stoupáte mírně po cestě kolem potoka Kyčerov a asi po dvou kilometrech dojdete k Velkému klauzu. Tento klauz patří k nejkrásnějším a nejprůzračnějším. Velmi zachovalá je hráz klauzu vystavěná z kamenů. Kousek nad klauzem je na potoce zachovalé hrazení.

Bedřichův klauz nese jméno podle olomouckého biskupa Bedřicha Fürstenberka. Je nejdostupnější, nalézá se přímo u silnice vedoucí z Bílé na Bečvy v místech před Hlavatou.

Stačí zastavit, vystoupit, projít se k informační tabuli s posezením a klauz obhlédnout. Nedávno byl rekonstruován, neboť byl velmi poškozen povodněmi. Pod klauzem stojí domek, který svého času sloužil správci klauzu.

Čurabka klauz - K návštěvě tohoto klauzu můžete zaparkovat přímo v centru Bílé, dále pak po stezce na břehu Bílé k odbočce do údolí Smradlavé, kde nejprve po levé straně spatříme nádherný arcibiskupský lovecký zámek, který je dnes ve správě Lesů ČR.

Dále pokračujeme cestou údolím necelý kilometr, kde se do Smradlavého potoka vlévá potok Čurabka. Toto místo poznáme podle informační tabule, která pojednává o beskydských klauzech. Dáme se cestou vedoucí podél potoka a asi po dvou kilometrech dojdeme na místo, kde se klauz nalézá. Je označen informačním panelem a je zde vybudováno malé posezení. Klauz byl v nedávné době rekonstruován. Stojí za to zajít si i k ústí potoka do klauzu, koryto potoka je krásně vyloženo kameny a je odtud impozantní výhled na celý klauz a údolí Čurabky. Zpět se můžete vrátit stejnou cestou, ale doporučujeme - asi půl kilometru pod klauzem je mostek a cesta vedoucí přes něj vás zavede na osadu Kavalčanky, která je velmi malebná a dole u cesty je nádherná kaplička. Podél Kavalčanského potoka pak sejdete zpět do údolí a vrátíte se zpátky do Bílé.

Po cestě vás čeká ještě jedna zajímavost - pramen Smradlavá - je krásně upravený i s posezením a také krásně zapáchající, ale - je léčivý!

Kocián klauz na Lučoveckém potoce. K jeho návštěvě je východiskem Bílá Mezivodí. Na cestě z Bílé odbočíte vpravo a zastavit můžete u Ondrášova dvora, kde si podle denní doby můžete dát občerstvení. Na klauz a dále na hřeben vede turistická zelená značka. Asi po 2-3 kilometrech odbočíte vpravo ze značky. Toto místo poznáte podle chaty, kterou je z cesty vidět. Klauz je označen informační tabulí.

Maxův klauz je pojmenován podle olomouckého arcibiskupa Maxmiliána Josefa Goofrieda Sommera Becka. Je z těch nejvíce dochovaných a navštěvovaných. Půjdete k němu opět z Bílé kolem pramene Smradlavé a dále údolím, ke klauzu vede zelená turistická značka. Od zámku je to ke klauzu 4,5 km. Východiskem cesty může být také Bumbálka, kdy ke klauzu sejdete po značce z hlavního hraničního hřebene a vrátíte se do Bílé. U klauzu je zastřešené posezení a několik laviček. Nad klauzem je patrné menší přehrazení potoka. Pod klauzem lze zase vyjít cestou kousek nahoru a z této cesty je mezi stromy rovněž hezký pohled na celý klauz. Cesta údolím Velké Smradlavy je úžasná a působí uklidňujícím dojmem.

Černý klauz na říčce Černá se nachází asi necelý kilometr od odbočky zelené značky vedoucí z Bílého kříže z příjezdové komunikace na vedlejší lesní cestu, kde se dá pohodlně zaparkovat. Zajímavostí tohoto místa je, že původně spadala tato oblast pod Slezsko a až po roce 1669 připadla hukvaldskému panství. Zemská hranice totiž kopírovala tok Černé. Výpravu můžete spojit s prohlídkou Bílého Kříže, který po letech začíná opět ožívat.

Pavla Zemaníková

Mezigenerační vztahy jsou v současnosti vnímány jako nepříliš harmonické. Od sociologů a psychologů slyšíme o vzájemném nepochopení a zejména o neschopnosti vcítit se do potřeb a problémů druhých. O tom, jaké vztahy panují mezi prarodiči, rodiči a vnoučaty v jednotlivých rodinách, rozhoduje celková atmosféra i historie těchto rodin.

Vztahy mohou být ovlivněny věkem, životními zkušenostmi rodičů, dětí, vnoučat - jejich odlišnou rolí v rodině, kulturními vzory a stereotypy. Stejně tak je ale vztah závislý na osobních vlastnostech a přístupech lidí. Jsou dány mnoha faktory, které stojí za rozbor a pochopení. Jejich pozitivní vývoj ovlivňuje výchovu a formování osobních vlastností a znalostí nejmladší generace. I to je důvod, proč jsou tyto otázky předmětem projektů EU - například projektu „Partnerství“ realizovaného v rámci programu Grundtvig. Na projektu se aktivně podílí i občanské sdružení Společnost senior a k účasti a zapojení zve všechny zájemce. Svůj příběh či názor na mezigenerační vztahy můžete přidat i vy. Do některých příběhů se teď s námi přeneste...

Soužití generací

Nad výzvou, přispět k otázkám mezigeneračních vztahů jsem si připomněl malý příběh, spíše doporučení, které se jich týká možná nepřímo, ale snad přijde vhod v krušných chvílích, které soužití generací nutně doprovázejí.

Určitě to znáte, v rodině z ničeho nic vznikne menší bouře, konflikt. Na obou stranách se vybavují a pilně přihazují další argumenty, atmosféra houstne. Jak z toho? Není to tak dávno, stalo se i u nás. Na straně jedné manželka a já, na straně druhé v ještě bojovnější náladě dcera a vnučka. Není důležité z čeho konflikt vznikl, přesně vzato, byly to úplně nicotné pohnutky, ale pěkná atmosféra rodinné návštěvy byla najednou ta tam.

V tom mne napadlo, jak z toho ven a říkám: „Podívejte se, miláčkové, ať děláte co děláte, lepší rodiče a prarodiče už sotva získáte! A pokud jde o nás, k lepším potomkům se už asi také nedopracujeme!“ Všichni se zasmáli a nad našim nebem se znovu vyjasnilo. Otevřel jsem sedmičku dobrého vína a další témata všechny už jen potěšila.

Tuto terapii rodinného konfliktu jsem si znovu vybavil jeden den ráno. Vstával jsem asi levou nohou (říká se také „vzhůru zadkem“, případně méně uctivě), klouby ztuhlé, v lýtku pnutí, záda bolestivá. Když mi manželka po sedmadvacáté připomněla, že mám objednat chlapa, aby posekal zahradu, malinko jsem bouchl (musím přiznat, že jsem šestadvacetkrát na to zapomněl). Žena není z těch, které takovou křivdu bez poznámek spolknou a reagovala stejně podrážděně. Výměna názorů mohla pokračovat, když jsem si náhle připomněl svůj nedávný léčebný prostředek. „Promiň, podívej, lepšího, méně ubrblaného dědka už sotva kdy najdeš...“ Reagovala stejně: „A ty tolerantnější bábu!“. Zasmáli jsme se, objali a den pokračoval v pohodě.

Imrich Lenz

Prarodiče

Čím jsem starší, tím víc si uvědomuji o co jsme přišli, když jsme opustili Vietnam, náš domov. Přišli jsme o hodiny strávené se zbytkem rodiny. Všechny důležité rodinné akce jsme za těch třináct let propásli. Vánoce, Nový rok, narozeniny, nebo jen návštěvy u prarodičů.

Několikrát jsem se přistihl, jak sedím na lavičce a tiše závidím všem ostatním dětem, jak si krásně procházejí se svým dědečkem nebo babičkou. Přiznávám se, že občas jsem i plakal, jak moc se mi po nich stýská.

Když jsem byl menší a jezdil každé prázdniny domů, v té době jsem si ještě moc neuvědomil, jak v našich životech někteří lidé hodně znamenají. Tolikrát jsem měl tu možnost jim říct, jak moc je mám rád a obejmout je. A teď když jsem starší a uvědomuji si tohle všechno, tak mé stáří je dohnalo. Z mých prarodičů žije už jen babička z matčiny strany. Až letos v létě pojedu domů, tak první co udělám je, že obejmu moji babičku a řeknu jí, jak jí mám moc rád.

Nesnáším lidi co jsou nevďeční, posmívají se starým lidem a neváží si chvíle strávené s nimi. Hlavně ty mladší. Ani neví, co by někteří z nás dali za to, kdyby mohli aspoň jen tak se procházet s dědečkem nebo babičkou, vyprávět si příběhy, společně něco vypěstovat, a mnoho jiných věcí.

Dále nechápu západní kulturu, která se bere jako jedna z nejvzdělanějších, nejlepších a nejmodernějších, že mohla vytvořit ústavy pro staré lidi. Jak můžete své vlastní rodiče dát někam, kde sotva někoho znají, místo, aby mohli strávit poslední čas se svoji rodinou pěkně doma v rodinném kruhu. Prý smích a láska prodlužuje život. Myslíte si, že když jsou denně zavřeni v nějakém domě s úplně cizími lidmi a svoji rodinu vidí jen párkrát do měsíce, že je jim do smíchu? Pro mě to jsou akorát lépe vybavené vězení s možností vycházky na delší dobu.

Ano vašim argumentem může být, že tam budou mít lepší péči 24 hodin denně. Ale opět musím nesouhlasit. Staří lidé nepotřebují péči 24 hodin denně. Oni vědí, že všechno má začátek, ale i konec.

Já vám povím co potřebují.

Staří lidé chtějí lásku, chtějí hodiny strávené se svoji rodinou, dovádění s vnoučaty. A pokud je jim tohle všechno poskytnuto, zaručuji vám, že už i lékař je zbytečný. Rázem jsou o pár let mladší, radují se ze života a jsou hlavně šťastní.

Pokud nechcete, aby se všechno stále dokola opakovalo, tak hned teď buďte vzorem pro své děti. Ukažte jim co je opravdu důležité. Ne, není to ten materiální svět kolem nás, velký barák, dvě auta, a tučný konto. Důležitý je pocit bezpečí domova, pocit, že se máme na koho obrátit, když nám není nejlépe.

A co dodat na závěr? Vzkaz mladým; Je jen na vás, jak chcete za pár let skončit. Buď v nějakém ústavu nebo doma se svou rodinou. Myslím, že volba je jednoduchá? Je čas na změnu, nemyslíte? Také jednou budete staří a přece nechcete skončit v nějakém ústavě neboli lépe pojmenováno - Domě s pečovatelskou službou.

Son Tran Thai

Příběhy zasílejte na adresu:

Společnost senior

Na Jízdárně 18

702 00 Moravská Ostrava

Případně měilem na info@seniortip.cz

Více o projektu na: www.seniortip.cz

Budujeme silnou patientskou organizaci

Začátkem roku se uskutečnilo pracovní setkání členů Revma Ligy v ČR v lázních Sanatoria Klímkovice. Třídenní seminář byl zasvěcen řešení otázek, které jsou pro Revma Ligu v současné době aktuální.

Revma Liga v České republice byla založena v roce 1991 a má přibližně 600 členů, kteří se scházejí v 7 pobočkách po celé republice. Doba přinesla řadu změn, kterým se musí přizpůsobit i naše práce. To, že nabízíme členům Revma Ligy vzájemnou podporu, pomoc při řešení sociálních problémů, rehabilitační cvičení a informace o revmatických chorobách a možnostech jejich léčby, považujeme za samozřejmé. Co potřebujeme změnit je zejména zefektivnění práce, získání nových aktivních členů a uplatnění moderních metod práce. Proto jsme se sešli na semináři v Klímkovicích s hlavním tématem: „Budujeme silnou patientskou organizaci“, abychom se k řešení těchto nových problémů něco naučili.

Významným přínosem pro naši práci byla aktivní účast členů německé Revma Ligy. Paní Erika Christ nás ve své obsáhlé přednášce seznámila se čtyřicetiletými zkušenostmi organizace Revma Ligy v Německu.

Dozvěděli jsme se mnohé o jejich práci, která byla v začátcích podobná té naší. Skutečnost, že dnes jsou významnou patientskou organizací, sdružující 230 000 členů, je zásluhou důsledného prosazování myšlenky, že pohyb je důležitý pro soužití pacienta s revmatických onemocněním. Pro tuto myšlenku získali i zdravotní pojišťovny, které Revma Ligu v jejím prosazování finančně podporují. I my bychom chtěli dosáhnout podobné úrovně. Velmi přínosné byly zejména přednášky Aleny Slámové a Hany Konečné z domácí pobočky na téma: zacházení s konflikty, činnost týmové práce, nápomocné vyučovací techniky při řešení problémů. Následně jsme měli možnost tyto techniky vyzkoušet v rámci workshopů.

Z práce ve workshopech vyplynuly kompetence a konkrétní úkoly vytyčené k dosažení námi stanovených cílů.

A co říci závěrem? Díky členkám z ostravské pobočky, které celý seminář zajistily, jsme měli možnost využít i lázeňské procedury, bazén, výbornou kuchyni a příjemné lázeňské prostředí.

Renáta Hrbotická
vedoucí pobočky RL Ostrava

Naše heslo: „Nefňukat a vydržet“

Členové organizace - Svaz postižených civilizačními chorobami jedou za zdravým vzduchem do Karlovic v Jesenících. Ráno dne 12. dubna se na Alšově nám. v O.-Porubě tvoří hlouček osob „středního věku“. Někteří jdou ze svých domovů pěšky, jiní přijíždějí autobusem, jiné přivázejí autem. Společným znakem jsou velká zavazadla a dobrá nálada. Přijíždí autobus a my jdeme vstříc týdennímu pobytu na zdravém vzduchu. Celý náš pobyt zajišťovaly členky výboru naší organizace paní Marie Výtisková a Eva Štěchová. Že se jim to povedlo jsme ohodnotili na konci pobytu.

S dobrou náladou jsme přijeli na místo našeho pobytu do penzionu UKV J. Křest'an. Vítá nás majitel, rozděluje do pokojů a my vybalujeme zavazadla. Čeká nás první oběd a seznámení s programem. Je dosti náročný, ale naši členové nejsou žádné padavky a se svým podlomeným zdravím se dovedou poprat. Ranní rozcvičku zvládáme s úsměvem. Máme k dispozici bazén, vířivou koupel i masáže. Čekají nás podle výkonnosti vycházky po okolí Karlovic, Vrbna, výlet na Praděd, po cestě i zastavení v chatě Barborka. Praděd nám ukázal, že on je pánem hor. Víta nás velká mlha, pak lilo jako z konve, hrom nám pohrozil a loučil se vánicí. Na našich vycházkách jsme denně ušli v průměru 4 km. A už je tady konec pobytu. Na závěr nás čeká Cantry bál, který se velmi povedl. Pozvání přijala babička Mery, Ital se svou družkou a vetřely se mezi nás i dvě cikánky. Bavili jsme se až do půlnoci.

Je ráno 18. dubna, přijíždí autobus a my se loučíme s krásným pobytem v Karlovicích. Na další pobyt v roce 2011 se již přihlásilo 21 členů z organizace. Ještě jednou patří dík personálu penzionu a hlavně našim členům paní Výtiskové, Štěchové a manželům Tichým. Ti všichni dělají svou práci dobrovolně bez nároku na odměnu stejně jako celý výbor SPCCH, číslo 2, který pro nás organizuje i další akce jako např. Den matek, Josefovskou zábavu, táborák, Mikulášskou zábavu a každou středu vycházky po okolí Ostravy. Naše organizace a její členové dokazují, že ani lidé s podlomeným zdravím nemusí sedět doma a fňukat nad svými bolestmi. Naše heslo je: „Nefňukat a vydržet“

Libuše Lišková, O.-Poruba

Klub důchodců města Vratimova

Klub působí ve městě již více než 25 let, čítá přes 180 členů (nejstaršímu je 92 let). Klub připravuje zábavné programy: Vítání jara, Oslava Dne matek, Smažení vaječiny, Loučení s létem, Mikulášská veselice a další. V průběhu roku se setkáváme v Kavárně Společenského domu, kde si zatančíme a zazpíváme při živé hudbě a pobavíme u tomboly.

V letních měsících pořádáme několik zájezdů, které jsou ve velké oblibě. Letos navštívíme zámek Buchlovice a proběhne výšlap na Pustevny.

Výbor se pravidelně setkává v klubovně, kde připravuje různé akce, které pořádáme ve vlastní režii, jelikož dotace města je pro celou činnost klubu nedostatečná. Mnoho členek se realizuje v kroužku vyšívání a své práce představují na mnoha výstavkách. Další členky pravidelně cvičí a takto si utužují své zdraví.

Ráda bych popřála do dalších let činnosti Klubu důchodců města Vratimova mnoho zdarů a příjemně prožitých společných zážitků.

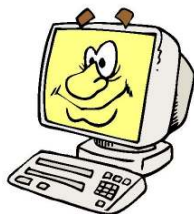
Za Klub důchodců:
Jana Kaločová, předsedkyně

Dědečku, babičko nebojte se počítačů

Společnost senior, občanské sdružení organizuje v počítačové učebně v Domě kultury města Ostravy kurzy práce na PC a seznámení s internetem.

Nabídka kurzů:

Uživatelské programy: Word, Excel, Power Point, Internet a další...
Informace na tel. číslech:
606411643, 732344014, 603930321
Navštivte také naše webové stránky:
www.seniortip.cz

Vydává **Společnost senior**, občanské sdružení za přispění grantu Statutárního města Ostravy a Městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz.

Zodpovědný redaktor: Ing. Ludmila Holubová
Redakční rada: MUDr. Blanka Malá, Mgr. Pavla Pešatová,
Ing. Lubomír Pásek, MUDr. Hugo Přibyl, Ph.D.,
Marie Kalinová, Ing. Jiří Muladi, Hana Juračáková
Registrační značka MK ČR E 14221

Adresa redakce: Společnost senior, Na Jízdárně 18, 702 00
Moravská Ostrava IČO 265 95 982 Tel.: 728 466 105
E-mail: info@seniortip.cz
www.seniortip.cz

"V Krasnym Polu na kopečku"...

"Jsem ráda, že se panu Antonínu Tichému, jenž delší čas sbírá příběhy z nedaleké minulosti pro svou rodinnou kroniku, podařilo přesvědčit a nadchnout pana Zdeňka Bajgara, též rodáka a našeho spoluobčana, pro zajímavou, ale náročnou práci. Ze vzpomínek, které ještě zůstaly a z písemností, které se uchovaly v obecních a zemských archivech slepil obraz minulosti naší obce. Tak se narodila kniha "V Krasnym Polu na kopečku", kterou iniciativně vydal Městský obvod Krásné Pole" říká Jana Bajgarová (citace www.krasnepole.ostrava.cz).

Městský obvod Krásné Pole

První písemný doklad o této vsi máme až z roku 1424. Ves však byla založena daleko dříve, pravděpodobně již v době rané kolonizace či jejího doznívání ve 13.století.

Zdrojem obživy obyvatel Krásného Pole bylo až do minulého století zemědělství. Industrializace obcí ostravské aglomerace ovlivnila sociální a ekonomickou strukturu i této příměstské obce. Stále více obyvatel nacházelo zaměstnání v nově zakládaných dolech a továrnách.

Obec byla na základě mnichovské dohody

9.10.1938 připojena k nacistickému Německu a začleněna do tzv. Sudetské župy ve vládním obvodu Opava. Osvobozena byla po těžkých bojích Rudou Armádou 26.4.1945.

Právě do tohoto městského obvodu se vydali členové Společnosti senior jednu sobotu na výlet. První zastavení bylo na nejvyšším místě nejen městského obvodu, ale i města Ostravy, kde se rozkládá místní hřbitov. Kromě velmi pěkné úpravy vás zde zaujmou také dva překrásné památné stromy (buk červený). Nedaleko hřbitova stojí za pozornost kaplička, která se stala roku 2008 kulturní památkou ČR. MOb zajistil rekonstrukci této památky a také záchranný archeologický průzkum. Byla vyměněna střecha, původní lepenková byla nahrazena štípaným šindelem, opravena fasáda a proveden svrchní nátěr.

Součástí prací byl i průzkum objektu - bylo odkryto celkem 70 vrstev nátěrů a provedena celková renovace štítu. Díky tomu bylo odkryto nejen datum stavby kapličky - rok 1851, ale i unikátní výzdoba středověkého kusu s nápisem IHS, s vloženým křížkem nad a srdíčkem pod písmenem H. Netradiční je i ztvárnění Božího oka. Zajímavostí bylo i odkrytí děr po kulkách, které kapličku zasáhly pravděpodobně v průběhu osvobozovacích bojů za 2. světové války. Dále byla upravena i dlažba. Dosavadní nevhodná betonová zámková dlažba byla nahrazena velice zdařilou dlažbou z říčních oblázků. Kaplička nese jméno "Všech svatých".

Naše procházka dále pokračuje. Krásně upravenou rezidenční čtvrtí se vracíme do centra obce.

V krátkých vizitkách vám představujeme městské obvody Statutárního města Ostravy. Sídlo úřadu s krásnějším názvem byste těžko hledali.

Další nepřehlédnutelnou stavbou je Kostel sv. Hedviky - patronky Slezska. První záměry postavit kostel v odlehlé části Ostravy vznikl v roce 1933. Snažila se o to jednota sv. Václava, jejíž činnost byla násilně ukončena v roce 1952. V roce 1968 se jednota sv. Václava opět snažila obnovit činnost, ale neměla dlouhého trvání. Přezívaní myšlenka postavit kostel nakonec zvítězila. V květnu 1993 byl vysvěcen základní kámen kostela a roku 1995 začala výstavba.

Na počátku stála náhodná setkání nadšenců, kteří měli tu odvahu bez milionů se pustit do tak náročné stavby. Kostel stojí uprostřed obce a slouží nejen k církevním setkáním, ale i pro společenské využití. Stavba má půdorysně nepravidelný tvar. Umělecká Komise Olomouckého arcibiskupství ohodnotila studii nového kostela v Krásném Poli jako příkladné řešení. Základní výzdobou kostela je keramický reliéf znázorňující patronku - svatou Hedviku. Autorkou reliéfu je Kateřina Gavlasová. Ve věži kostela jsou umístěny tři zvony. Vysvěcen byl biskupem Františkem Václavem Lobkowiczem v roce 2001.

Zajímavostí je v obci mnohem více. Např. nová hasičská zbrojnice byla otevřena v květnu 2003 u příležitosti 110. výročí trvání Sboru dobrovolných hasičů v Krásném Poli. Z kultury zde najdete soubor Krasničanek pod vedením Aleny Blahové i Smíšený pěvecký sbor při kostele sv. Hedviky vedený Jitkou Hrazděrovou.

Doporučujeme udělat si také pohodový den a vydat se do těchto míst. Naši procházku jsme zakončili v příjemném prostředí Areálu Ferdinand, kde jsme se občerstvili a zahráli i bowling.

Trasa: Z Ostravy-Svinov/nádraží (d. zastávka) autobusem č.46; stanoviště autobusu č. 5. Autobusem až na konečnou zastávku. Procházku začínáte u hřbitova - výhled na Ostravu - zastavení u památných stromů, kapličky, dále rezidenční čtvrtí do středu obce.

(mar)